

پدر معنوی

«بابالنگ دراز» عنوان موفق ترین اثر جین وبستر است. اثری که باور قی در نشریه‌ای منتشر می‌شد تا این که در سال ۹۱۲ مستقل منتشر شد. این اثر که یکی از آثار ماندگار در قالب نیازیان دختری (جودی آبوت) در نامه‌هایی به یک مرد خیر بازگشته اتفاقات را بازتاب می‌دهد. او این مرد را ندیده و با عنوان او یاد نمی‌کند.

این رمان در زمان خودش توانست تاثیر بسیاری بر وضعیت در این کشور بگذارد و توجه بسیاری را به این مقوله جذب اینمده‌هایی که از روی این اثر اقتباس شده به قدری معنی متن اصلی بیشتر دیده شده‌اند، با این حال ما در این کتاب پدرخوانده روبه‌رو هستیم که به امورات یک دختریتیم رسیده اثر که از محبوی ترین آثار ادبیات داستانی نوجوان است، خسیاری با جودی همدان‌پنداری و همراهی می‌کند.

پدر سالار...

جوامع پدر سالار همواره در تاریخ وجود دارد. از معاویت این جو و فقط سالار بودن و استیلای او بر دیگران دیده می‌شود. افغانی موج می‌زند. محمد حسین محمدی، نویسنده افغان، در آثار «ازیاد رفتمن و سیاسه‌ر» که دو عنوان از یک سه‌گانه است روابط محوری دارد. در داستان اول مابا پدر خانواده همراه می‌شوند آشنا می‌شونیم و در داستان دوم از زاویه دختر خانواده با ماجراجویی دارد از خانواده همیشه پدری در این داستان است که هر چند این داستان بزرگی برای پسر خانواده رقم می‌خورد. این مجموعه به خ

پدر در ادبیات داستانی به شکل‌های مختلف بازتاب داشته و تصاویر متفاوتی از این نقش را در داستان‌ها شاهد بوده‌ایم

قصه‌های پدری

یک مرتبه جایی جمله‌ای خواندم که در ذهنم ماند، «مادر مثل مداد تمام می‌شود و متوجه تمام شدنش می‌شوی ولی پدر مثل خودکار همیشه هست ولی ناگهان دیگر نمی‌نویسد» البته این جمله نقل به مضمون آن چیزی بود که خوانده بودم ولی منظور این بود که پدرها حضورشان طوری است که کسی خیلی متوجه تمام شدن و ذره‌ذره فتنش نمی‌شود و وقتی به خودمان من آییم که دیگر نیستند. اصلانوشن از پدرها خیلی کار سختی است. همین حالا هم برای جفت و جور کدن این یادداشت باید دست به دامن کلمات شدت‌ابتوان آن طور که حقیقت امر است نوشته و به قول معروف «حق مطلب را داکرد».

باباکلمه غریبی است. ازاولین کلماتی است که پچه یاد می‌گیرد و در طول زندگی اش می‌لیون ها بر تکرار می‌کند ولی مخصوصاً برای این کنم فقط خواستم یادآوری کنم با رانه کسی متوجه می‌شود و نه کسی می‌تواند به درستی آنچه متوجه شده را توصیف کند.

به بهانه روز میلاد حضرت امیرالمؤمنین علی (ع) که در تقویم به روز پدر نیز شناخته می‌شود، می‌خواهیم با هم از کتاب‌هایی حرف بزنیم که درباره پدرها با محوریت پدر نوشته شده است. کتاب‌هایی که در آنها پدر حضور دارد و فقط شخصیتی نیست که امر و نهی می‌کند یا مخالف رفتار پچه هاست، بلکه نویسنده مقداری فراتر رفته و تصویری از پدر را برابر دید مخاطبیش ساخته است.

در مرور آثار آنچه به دست آمد حاوی نکته جالب بود که در ادبیات هم پدر درست فهم نشده و اغلب همان اختلاف‌های پدر و پسری دست‌مایه روایت بوده است. اختلاف‌هایی که امروز آن را نتیجه اختلاف میان نسل‌ها می‌دانند و اصلی‌ترین محل ظهورش نیز میان پدر و پسر است. هرچند بعدین نیست آثاری باشد که در آن از تهایی پدر حرف زده یا از زنج او سخن گفته باشند ولی آن قدر کم هستند که به چشم نیامده‌اند. به عبارتی باید گفت اهل قلم هم به درستی پدر را نشناخته و توانسته‌اند او را به تصویر بکشند. این در حالی است که مادر سهم بیشتری در آثار دارد و به خاطر وابستگی‌های عاطفی افراد به مادرانشان تصویر بهتر و شفاف‌تری از او در داستان‌ها دیده می‌شود. البته این نکته را باید تذکر داد که آنچه گفته می‌شود مبتنی بر مشاهدات است و احتمال دارد آثاری از چشم نگارنده دور مانده باشد که در آنها تصویری شکوهمند از پدر و جایگاهش به نمایش درآمده باشد. به هر صورت آنچه ما از پدر در ادبیات داستانی به خصوص در میان ایرانی‌زبانان و نویسنده‌های ایرانی می‌بینیم، تصویری سیاه و سفید و حتی مخدوش است و ممکن است بوجود دیگر شخصیت پدر اشاره دارد. آنچه در ادامه قرار است بخوانید در نوع خود آثار متفاوتی محسوب می‌شوند، زیرا نویسنده‌های مختلفی با سلایق گوناگون از روسیه و ترکیه تا افغانستان و ایران در میان آنها قرار دارد و به چشم می‌آید.

یونس فردوس
روزنامه‌نگار

یکی از هزار و یکی

روزنامه گاردنین رمان «پدران و پسران» را در فهرست ۱۰۰۱ اثری قرار داده که باید پیش از مرگ خواند، حالا مخیلی به این فهرست‌ها کاری نداریم و باز هادر همین ضمیمه درباره این فهرست‌ها حرف زده شده ولی خواستم بگویم اثر مهمی است ولو این‌که ما آن فهرست را قبول نداشته باشیم. ایوان تورگنیف در این رمان از زاویه پدران و پسران در واقع از زاویه دونسل سعی کرده به اختلافات اجتماعی بپردازد و آن را نشان دهد. نویسنده این رمان را به عنوان پاسخی در برابر جدال بین دو جریان فرهنگی لیبرال و نیهیلیست در روسیه نوشت. او در کتابش لیبرال‌های دهه ۳۰ قرن نوزدهم را بر این راه نویسندگان و هنرمندان را پسران نامیده است. تورگنیف در پدران و پسران موضوع اختلاف دیدگاه میان نسل‌های مختلف و طبقات اجتماعی را دست‌مایه کرده و در کتاب مناظرات جالی بین این دو گروه رقم زده است. دکتر مهربی آنی در مقدمه‌ای که بر ترجمه‌اش از این کتاب نوشته، آورده: «در رمان پدران و پسران، تورگنیف در صدد برآمد از تمام تجربیات و مشهودات خویش در این خصوص استفاده کند و سوءتفاهمی که بین گروه‌های مختلف اجتماع و نسل‌های پیر و جوان و نظریه‌های گوناگون ایجاد شده بود، به صورت داستانی شیرین در کتاب خود ضبط کند و طریقی برای ایجاد زندگانی مطبوع و سعادتمدن بیابد». این رمان در یک بستر خانوادگی (همان‌جا) که انتظارش می‌رود، روی می‌دهد و خواننده از همین جاوارد جهان داستان ساخته شده تورگنیف می‌شود. شاید نباشد این رمان را در فهرست آثاری بگذرد که برای نوروز می‌خواهد بخوانید.

اسب به زبان آمد

مگر می‌شود بخواهی درباره پدر و پسر حرف بزنی و از رابطه میان سیدالشہد (ع) و جوان رشیدش (حضرت علی اکبر) سخنی به میان نباشد. سید‌مهدی شجاعی در کتاب «پدر، عشق و پسر» از زبان مرکب جناب علی اکبر (ع) قصه کربلا برای مادری که در آن واقعه نبوده بازگویی کند. قصه‌ای که همه‌اژ چند و چون آن با خبریم ولی شجاعی به شکلی عاشقانه آن را روایت و بازسازی کرده که هر کسی را به حیرت می‌اندازد. در این کتاب قصه از کودکی‌ها و شکل‌گیری یک رابطه و عشق و مودت میان این پدر و پسر آغاز می‌شود و در جایی به اسم زمین کربلا و روز عاشورا به پایان می‌رسد. این اثر یکی از آثار پرمخاطب ادبیات آیینی بوده که شجاعی به خوبی در آن رابطه پدر و پسر را منعکس کرده است. آنچه در این کتاب مخاطبان را شگفت‌زده می‌کند و هم‌واره از آن یاد می‌کند، زبان شجاعی است. زبانی که تنها به شعر می‌زنند ولی شعر نیست و از دیگر سو با نثر عامیانه اختلاف بسیاری دارد. زبانی که به دقت بیانگر حالات شخصیت‌ها و اتفاقات است و شجاعی با وجود این که یک آفرینش ادبی انجام داده ولی به خطوط قرمز آفرینش ادبی در این حیطه نیز واقع بوده و سعی کرده دامن اثیش را زاین حواشی دور نگه دارد.

